

Rondom de kerkdiensten

ds. A. van Lagen

Gedachtenisdienst op 5 november

De diensten in de maand november beginnen met de dienst ter gedachtenis aan de overledenen uit onze gemeente. Door op of rond 2 november de gedachtenisdienst te vieren, voegen we ons in een brede en lange traditie van de kerk der eeuwen.

In Reformatorische kring was er vanouds niet een bepaalde datum waarom de overledenen werden herdacht. Soms kiest men voor de oudejaarsavond, maar deze keuze maakt deze bijzondere dienst wel erg zwaar. Meestal kiest men voor de laatste zondag van het kerkelijk jaar zoals dat ook bij ons het geval is of was.

Maar steeds meer wordt het ook in protestantse kring gangbaar de gedachtenis op of rond 2 november te vieren. De Protestantse Kerk in Nederland gaat daarin voor door in het dienstboek specifieke liturgieën aan te bieden voor de vormgeving van deze bijzondere dienst.

Ook wij zullen, zoals we gewend waren, tijdens de eredienst de namen van de overledenen van het afgelopen jaar noemen. Wie een naam wil doorgeven van een geliefde overledene kan dat doen bij ds. Jan van der Meulen.

Op weg naar het keerpunt

De zondagen na de gedachtenisdienst worden vooral gekenmerkt als zondagen van de kentering of als zondagen van de voleinding. Op voorstel van Willem Barnard aan wie we in de kerk zo schatplichtig zijn vanwege de vele prachtige liederen van zijn hand in het Liedboek voor de kerken noemen we deze zondagen liever zondagen van de kentering. Het kerkelijk jaar is op weg naar het keerpunt; naar een nieuw kerkelijk jaar dat begint met de adventszondagen. De kenteringszondagen werken als het ware als een scharnier naar een nieuw liturgisch nieuwjaar, dat aanvangt met de adventszondagen.

Maar daarover meer in de volgende *Opnieuw*.

Wij wensen u allen vrede en alle goeds, speciaal hen die aan huis gebonden zijn.

Overdenking

ds. Jan van der Meulen

Afgelopen maand ben ik weer bij de jaarlijkse conferentie geweest die georganiseerd wordt door het Moluks Theologisch Beraad, de theologische faculteit van de VU, het Beijers Naudé Instituut van de Universiteit van Stellenbosch in Zuid-Afrika en het Landelijk Dienstencentrum van onze Protestantse Kerk in Nederland.

Het thema van deze conferentie was: 'Strangers in the Night' *Seminar on ecclesiology and mission in the context of present culture* (*Seminar over kerk en zending in de context van de hedendaagse cultuur*).

De conferentie begon met een aantal praktijkverhalen van kerken in minderheidssituaties en/of bedreigde situaties. Een van die inleiding was van ds. I.W.J. Hendriks van de Protestantse kerk in de Molukken. De titel van zijn inleiding was: Kerk-zijn in een conflictsituatie, een ervaring van de Protestantse Kerk in de Molukken.

Daarin gaf ds. Hendriks aan hoe men theologisch probeerde na te denken over de recente gewelddadigheden op de Molukken tussen Christenen en Moslims in de jaren 1999 tot 2004.

Hij kwam daarbij tot een aantal bijzondere overwegingen waarvan ik er hier een aantal weergeef, omdat ze volgens mij ook in ons land gelden. Dit in verband met de verhouding tussen culturen en godsdiensten met name die tussen het westen (christendom) en de islam.

ds. Hendriks zei: "Onze ervaring met conflicten die de moslim en de christelijke gemeenschappen heel veel pijn hebben gedaan, leert ons als kerk in het bijzonder dat we opnieuw moeten nadenken over onze verhouding met mensen met een ander geloof."

In het verleden hebben we voornamelijk een exclusieve en discriminerende houding aangenomen tegenover anderen die van ons verschillen, waarbij wij er vanuit gingen dat onze (christelijke) godsdienst de godsdienst was die de volledige goddelijke waarheid bevatte. Door dit aan te nemen keken we neer op andere godsdiensten en behandelden we ze vaak als object van zending. Op het ogenblik ontwikkelen en oefenen we ons in een vriendelijker en opener houding tegenover andere godsdiensten. Vanuit ons christelijk geloof geloven we dat alle mensen geschapen zijn door de ene God. En hij heeft ons niet allemaal hetzelfde, maar allemaal verschillend en uniek geschapen, maar tegelijk zijn we allemaal broeders en zusters van de ene familie van God. Met andere woorden als kerk staan we nu meer open voor verscheidenheid, niet alleen als sociale realiteit, maar ook als theologische waarheid. We geloven dat verscheidenheid deel is van Gods schepping en daarom kunnen we verscheidenheid alleen maar vieren ook godsdienstige en culturele diversiteit.

Als we diversiteit vieren dan leren we ook dat verschil geen zonde is en ook geen reden voor wantrouwen kan zijn, het is een schoonheid die Gods eigen handen hebben gemaakt.”

En ds. Hendriks eindigt dan met de opmerking: “We hebben deze les langst de moeilijkste weg geleerd, toen we godsdienst gebruikte die gewelddadige conflicten uitlokte en in stand hielden. We moeten een nieuwe keuze maken waarin godsdienst een bron van inspiratie voor zusterschap en broederschap kan zijn voor de mensheid. Onze zendingstaak is niet de wereld te christianiseren, maar te humaniseren, te vermensenlijken.”

Ik vond deze overwegingen geboren uit een gewelddadig conflict dat nog steeds veel spanning en mogelijk hernieuwd geweld op de Molukken in zich draagt erg indrukwekkend. Ze lijken me in de Nederlandse verhoudingen ook iets te kunnen betekenen. In elk geval wijzen ze de kerk en mensen die zeggen christen te willen zijn een andere weg dan die van de superioriteit en van confrontatie tegenover andersdenkenden en andersgelovigen.

NIEUWS UIT DE GEMEENTE

Uit de kerkenraad

ds. Jan van der Meulen

Uit de kerkenraad van 12 september de volgende punten. Na de opening door Wolter en het nalopen van de actiepunten uit vorige vergaderingen kwamen de evaluaties aan bod onder andere van de Keti Koti dienst - dienst in het kader van de viering van de afschaffing van de slavernij in Suriname en de Nederlandse Antillen - van 2 juli jongstleden. De vraag die we onszelf hebben gesteld is: 'heeft deze dienst een vanzelfsprekende plaats gekregen in onze gemeente?' De kerkenraad beantwoordde deze vraag met: 'Ja, en het is tevens belangrijk in de samenwerking met de andere kerken in De Nieuwe Stad.' Binnen de gemeente daarentegen ligt het wat ingewikkeld: voor de gemeenteleden van Surinaams/Antilliaanse afkomst is het belangrijk om de 'dag der vrijheden' te vieren terwijl de gemeenteleden van 'Hollandse' komaf het soms niet zo nodig vinden. Benadrukt wordt dat de Keti Koti dienst een dienst van 'gedenken' is, waarbij stil gestaan wordt bij de gezamenlijke geschiedenis om van daaruit samen met elkaar de toekomst tegemoet te gaan. Vanuit de ELG zijn signalen ontvangen dat zij het gevoel hebben steeds op te lopen tegen aarzelingen van de PGB inzake Keti Koti. De hoop wordt uitgesproken dat de ELG wat meer geduld met de PGB zal willen hebben.

De gezamenlijke gemeentedag van ELG en PGB van 8 juli 2006 wordt getypeerd als een 'vanzelfsprekende ervaring' die de band met de ELG heeft verstevigd: 'een prima middag' Wat de zomerdiensten betreft werd opgemerkt dat de opening soms wat onvoorbereid verliep van Lutherse zijde. De dienstroosters waren niet helemaal correct en niet helemaal compleet. Volgende keer moet het draaiboek beter gevolgd worden. Helaas werd de dienst in het kader van de verjaardag van De Nieuwe Stad, met kanselruil een beetje ontsierd door een slecht functionerende microfoon.

De dienst op startzondag van PERKI en PGB samen was een te lange dienst en er was onvoldoende aandacht voor wat er dan start op die zondag. Volgende keer dus betere tijdsbewaking en meer aandacht voor startende activiteiten in het nieuwe kerkelijke seizoen.

Er wordt nog de laatste hand gelegd aan een nieuwe wijkindeling in het komende pastoraal beraad, waarna dit punt terug komt in de kerkenraad.

Als punt van bezinning dienst dit keer het verslag van de kerkenraadmiddag van 20 mei in Lage Vuursche. Met name is er aandacht voor de vraag: wat zijn de voorwaarden voor een goed verlopende kerkenraadsvergadering. Een belangrijk minpunt dat genoemd wordt is het teveel aan details dat tijdens kerkenraadsvergaderingen wordt behandeld. Mogelijkheden om daar wat aan te doen zijn:

- ▶ De vaste agendapunten niet elke vergadering op de agenda zetten,
- ▶ Meer discipline en een betere voorbereiding van de aanwezigen,
- ▶ Niet het werk van commissies op de kerkenraad over willen doen,
- ▶ Hoofd- en bijzaken goed van elkaar scheiden,
- ▶ Wijsheid en intuïtie van de voorzitter tijdens vergaderingen om eventueel een onderwerp uit te diepen dan wel af te kappen.

Over het algemeen is er een goed gevoel over de gang van zaken tijdens kerkenraadsvergaderingen. De eerste bijeenkomst van de Associatiecommissie wordt gepland.

Namens de PGB hebben Jannetta Bos, Irma Blits, Arjan van Lagen, Corine Noordzij, en Jaap de Visser zitting in deze commissie.

Een nieuwe werkindeling

ds. Jan van der Meulen

Sinds ik naast tweederde voor de Protestantse Gemeente te Bijlmermeer en eenderde van mijn tijd werkzaam ben voor de Presbyterian Church of Ghana Amsterdam Emmanuel Congregation moet ik mijn tijd verdelen in een deel voor de PGB en een deel voor de PCG.

Om die reden heb ik een werkindeling gemaakt waarbij de maandag dinsdag en donderdag voor de PGB gereserveerd zijn en de woensdag en de vrijdag voor de PCG.

De zaterdag is mijn vrije dag en de zondag zal meestal half voor de PGB en half voor de PCG zijn. Ik hoop dat u rekening wilt houden met deze werkindeling. In geval van nood kan ik natuurlijk afwijken van genoemde indeling. Mijn spreekuren blijven op dinsdag en donderdag van 9.00 -10.00 uur.

Maak kennis met: een nieuw redactielid

Frank Odinot

Bij Margje van der Veen zit schrijven in het bloed. Van jongs af aan was zij wat je noemt een 'boekenwurm'. En mede daardoor zitten er altijd verhalen in haar hoofd. Dat komt goed van pas bij het werk wat zij doet: opvang voor kinderen tot vier jaar. Daar vertelt ze vaak verhalen, die dan als vanzelf in haar opborrelen. De kinderen luisteren er ademloos naar.

Margje is opgegroeid in een Baptistengezin. Bij de Baptisten kunnen kinderen niet gedoopt, maar wel 'opgedragen' worden. De doop kan dan, op eigen verzoek, plaatsvinden vanaf het zeventiende levensjaar.

Vanaf haar tiende ging Margje naar de kerk van het Leger des Heils. Ze vond het er prachtig, "alleen hadden ze de uniformen wel wat fleuriger kunnen maken!" Ze heeft goede herinneringen aan het Leger. Collecteren, bijvoorbeeld bij de 'kerstpotten' vond ze heel leuk.

De muziek was altijd vrolijk. Ze speelde zelfs cornet, maar door haar geringe muzikaliteit is dat nooit echt wat geworden.

Toen ze door haar werk in de Bijlmer belandde, ging ze op zoek naar een kerk. Door een vriendin werd ze meegenomen naar de Maranatha kerk in De Nieuwe Stad. Dat was niets voor haar, dus bezocht ze de EBG en de ELG, tot ze tenslotte bij de Protestantse Gemeente haar plek vond. Doordat ze komt uit de traditie van Johannes de Heer en opwekkingsliederen waren de psalmen en gezangen wel een enorme overgang. Toen maakte het een wat ouderwetse indruk op haar, maar nu is ze er aan gewend, al mist ze het soms nog wel.

Op 27 maart 2005 werd ze in onze kerk gedoopt.

Margje heeft als vrijwilliger in De Bijlmer Duif gewerkt. Nu is ze actief in de Kindernevendienst. Het spijt haar dat er zo weinig kinderen zijn. Maar ze voelt zich in onze gemeente wel thuis en is al enthousiast begonnen in de redactie.

Retourtje Diaconie

Margje van der Veen

Het zal de gemiddelde *Opnieuw*-lezer niet zijn ontgaan. De diaconie pakte uit (of in, het is maar hoe je het bekijkt). De diverse berichten in *Opnieuw* en het enthousiast lobbyen van de mensen van de diaconie, en de verrassing voor elke aanmelding, maakten waarschijnlijk niet alleen mij nieuwsgierig naar 'Een retourtje diaconie'.

Dienstregeling

Op zaterdag 14 oktober kwam aan al onze nieuwsgierigheid een einde. Om 13:00 werden we ontvangen in 'de vertrekhal' met een kop koffie of thee met een koekje. Om 13:30 vertrok 'de bus' vanuit de grote kerkzaal. Bij binnenkomst werd ik verrast door een mooi ingerichte kerkzaal en een landkaart die mij en anderen meer inzicht gaf in de diaconale reisdoelen. Ik nam plaats in een stoel en na enkele mededelingen en uitleg hoe de reis verder zou verlopen maakte ik mijn gordel vast.

Armoedebestrijding

Jos de Boer vertelde ons dat de diaconie veel doet aan armoedebestrijding. In Amsterdam Zuidoost is er een armoedeplatform opgericht, waarin de diaconie samenwerkt met de gemeentediensten om armoede te signaleren en bestrijden.

Dit gebeurt door middel van hulp aan de voedselbank en een budgetteringscursus. Mede door de hulp van de diaconie is er geen wachtlijst meer voor de schuldhulpverlening in Amsterdam Zuidoost. Ook kunnen mensen die financiële hulp nodig hebben, als ze willen een 'maatje' krijgen voor verdere begeleiding.

Internationale armoedebestrijding gebeurt door steun aan de Egyptische Koptische gemeente.

Ouderenwerk

Ans Odinet vertelde wat over het ouderenwerk van de diaconie. Sinds kort is er een autodienst die ouderen ophaalt om hen naar de kerk te brengen. Tevens worden er elke maand in verschillende verzorgingshuizen diensten verzorgd door onze predikanten.

Vijf euro

Vervolgens wordt er verteld wat de gemeenteleden hebben gedaan met de vijf euro die de mensen van de diaconie hebben gekregen op iets goeds te doen.

Sommige mensen hebben het geld geschonken aan een goed doel dat hen persoonlijk nauw aan het hart ligt. Zowel in het binnenland als het buitenland.

Anderen deden met het geld iets extra's voor mensen in hun omgeving. Ook was er een groep die het teruggaf aan het diaconaat. Een aantal mensen vertelt wat ze met het geld hebben gedaan en waarom. Zoals samen met andere ouderen een taart bakken voor een bejaarde moeder; berekenen hoeveel het geld over twintig jaar waard zou zijn als het op de bank gezet werd en het vermeerderde bedrag teruggeven aan de diaconie; de vijf euro in een collectebus voor de Nierstichting doen en een daarna gevonden vijf eurobiljet er eveneens in doen; sturen aan het comité dat de gedachtenis aan de Puttense moorden in ere houdt.

Op reis

Dan worden we uitgenodigd om naar één van de vier bestemmingen te reizen om een workshop te volgen. De bestemmingen zijn:

- 'Een vlucht naar Egypte' (over de Egyptische Koptische kerk),
- 'Bijlmerkerken' (over het Kerkhuis),
- 'Retourtje Lourdes' (over het Drugpastoraat),
- 'Meetingpoint' (over het Rhimouhuis).

Het doel van het Rhimouhuis is:

- een leefgemeenschap zijn die functioneert vanuit het gedachtengoed van de Catholic-Worker-beweging, waarin het christelijk evangelie nadrukkelijk ook in de praktijk wordt gebracht.
- Tijdelijk onderdak en een thuis bieden aan vluchtelingvrouwen zonder verblijfsvergunning en hun kinderen.
- Via de organisaties die de vrouwen naar ons doorverwijzen zorgen voor goede juridische ondersteuning bij heropenen of voortzetten van de asielprocedure en verdere hulpverlening.

Ik volgde de workshop van René Meijer over de Egyptische Koptische kerk. Er werd gesproken over het werk van de Koptische kerk, die door middel van hun stichting "Bless" onder andere een dorp opzet waar Moslims en Christenen samen leven. Vervolgens ontstond er een discussie over wat voor contact we wensen met de Koptische kerk.

Na de pauze volgde ik de workshop van het drugspastoraat onder leiding van Wim Hilderink. Aan de hand van steekwoorden, film- en dagboekfragmenten werd er verteld wat het drugspastoraat doet. Elk jaar gaat het drugspastoraat met een groep vaak ernstig zieke gebruikers naar Lourdes voor een bedevaart. We kregen een goede indruk van wat er allemaal gebeurt.

Afsluiting

De dag wordt afgesloten met een liturgisch moment, geleid door dominee Arjan van Lagen, een bedankje voor de mensen die de dag mogelijk hebben gemaakt en een lekkere maaltijd. Al met al was het een leuke dag. De reacties die ik hoorde van de gemeenteleden waren overwegend positief en ik sluit mij daar graag bij aan. Ik wil dan ook alle mensen van het diaconaat van harte bedanken voor hun enthousiasme en creativiteit, die deze dag mede zo heeft doen slagen. Wat mij betreft volgend jaar weer!

Workshop 'Retourtje Lourdes'

Wim Hilderink

De jaarlijkse Lourdesreis en inzicht in het hoe en waarom van het Drugspastoraat.

Het doel van de reis

Sinds 1993 organiseert het Drugspastoraat Amsterdam ieder jaar een bedevaartreis voor ernstig zieke gebruikers naar Lourdes. Doel van de reis is om ernstig zieke drugsgebruikers de kans, hoe klein ook, te geven om heil en heling te ervaren.

Hiertoe geven we hen de gelegenheid om een week lang buiten de sfeer van hun dagelijkse besommeringen en verslaving in contact te komen met elkaar en met het mysterie van Lourdes, de bedevaartsplaats bij uitstek die met pijn en ziekte is verbonden.

Deelnemers leren elkaar en belangrijke elementen van de christelijke symbolen en traditie opnieuw kennen. Dit zijn grote woorden voor wat op het individuele niveau ervaren wordt als een goed gesprek, mooie natuur, Moeder Maria, eindelijk rust, weer eens lachen, een indrukwekkend verhaal, lekker eten, verwend worden, goed slapen, bidden en praten, een heilzame onderdompeling in het heilige water, hoop krijgen, emoties de vrije loop geven, enzovoorts.

Doelgroep en begeleiders

Twintig veelal elkaar niet kennende drugsgebruikers of ex gebruikers en daklozen die elkaar vooraf hooguit drie keren hebben gezien maken een busreis met twee pastores en vijf andere mensen. Behalve de leiding mag iemand maar eens in z'n leven mee. Eén drugspastor en één straatpastor kennen de mensen persoonlijk en lichten het verhaal toe. Vele deelnemers zitten al jaren in de drugscene en hebben vele ziektes onder de leden.

Er zijn twee verpleegkundigen die uit de hulpverleninghuizen komen. Zij hebben ieder tien gebruikers onder hun hoede (en verzorgen ze). Ze beheren ieder een koffer vol medicijnen voor een week met soms voor drie maal per dag een 'snoepje'.

Er gaat één medewerker van Streetcomer mee die de financiën van de mensen in bewaring heeft.

Ook onze Turkse buschauffeur deed aan vele dingen mee en sprak met iedereen. Eén medewerker verzorgt de catering voor de heen en terug reis en de avonden in ons huisje. Er gaat één vrijwilliger of bestuurslid van het Drugspastoraat mee, die hand en spandiensten moet verrichten. Dit jaar na deelname aan de drie voorbereidende middagen ook een freelance journalist die een verhaal en foto's wil maken van de reis. (Mensen die niet in beeld wilden konden dat kenbaar maken en werden niet gefotografeerd.)

De busreis heen en terug

De reis begint met het ophalen per taxi vanaf de woonplek of het pension waar de mensen verblijven naar het Amstelstation waar de bus klaar staat. In zes uren rijden we naar Parijs waar we in de file komen en van buschauffeur wisselen. Ömur komt nu in de bus.

Om de twee uur wordt gestopt voor rook-, plas- en benenstrepauze. In de bus mag niet gerookt worden. Voor nood is er een toilet.

Onderweg is er één iemand die veel irritatie wekt, omdat hij bij tankstations steelt, bier inslaat, in het toilet van de bus rookt en 'gebruikt'.

Na het diner in midden-Frankrijk blijkt dat de tweede busdeur defect is. Op zaterdagavond om tien uur wachten we anderhalf uur op een monteur.

Als we 's morgens om half acht uur in Lourdes aankomen duurt het nog een hele tijd voor we door de nauwe straten ons paviljoen vinden. Er wordt gescholden of die "Turk" niet wat beter kan rijden. Gelukkig was er in de bus zoveel ruimte, dat bijna iedereen een dubbele stoel tot zijn beschikking had. Regelmatig kwamen de begeleiders langs met allerhande zacht eten want de meesten hebben slechte tanden.

De terugreis was veel relaxter omdat de mensen elkaar kenden en in wisselende bezetting naast elkaar gingen zitten. maar één keer zijn we onderweg iemand langs de snelweg vergeten die nog op het toilet van het tankstation zat. Met mobiele telefoon en een rondje snelweg is dit weer opgelost. Een week later komen we weer om kwart voor tien op het Amstelstation aan en de mensen worden met taxi's naar huis gebracht.

Het programma

Zaterdagmorgen vertrek van het Amstelstation . Om negen uur de volgende morgen zijn we er en pakken uit en ieder krijgt een eigen kamer met douche en toilet. We kunnen even enkele uurtjes rusten. 's Middags gaan we Lourdes in om de film over het leven van Bernadette te bekijken. Nadien op het terras een pilsje. Terug om centraal met alle mensen van onze verblijfsplek, dus zo'n driehonderd mensen, te eten.

Op maandag hebben we eerst een groepsgepraak daarna is er de keuze om met enkelen naar het heiligdom te gaan of om thuis te schilderen. Na de middag bereiken we met de bus een naburige berg en gaan met een treintje omhoog naar de top. In de avond gaan we naar het centrum en nemen als groep deel aan de lichtprocessie.

We gaan in anderhalf uur naar Gavarnie en de bovenkant van de bergrug is Spanje. We picknicken, gaan paard en ezel rijden richting grens en weer terug.

Op woensdagmorgen kunnen degene die een bad willen zich aanmelden en in de middag gaan we zwemmen in het meer van Lourdes. 's Avonds presenteren alle groepen die op de cité verblijven zich aan elkaar. Wie wil kan op donderdag deelnemen aan de kruisweg. Er wordt een mannengroep en een vrouwengroep gevormd. De middag zijn we vrij en vanavond houden we met onze groep een viering in de schaapskooi. Nadien is er de bonte avond. Op vrijdagochtend moeten de koffers ingepakt worden en gaat eenieder op souvenirjacht in Lourdes terwijl anderen schoonmaken en opruimen. Na de lunch begint de terugreis en op zaterdagochtend kwart voor tien zijn we in Amsterdam.

Wat het drugspastoraat allemaal nog meer doet

Er is één stichting die twee betaalde pastores in dienst heeft. Deze verzorgen de vieringen in de Crypte bij de Nieuwmarkt, houden spreekuur, bezoeken gebruikers thuis of in pensions, bezoeken mensen in ziekenhuizen en of gevangnissen. Zij verzorgen de uitvaarten van gebruikers die vaak weinig contact meer met hun familie hebben. Als de gebruikers willen kunnen ze in het verzamelgraf van het Drugspastoraat begraven worden. Er is een hele groep vrijwilligers die met alles meehelpt en die ook begeleid moet worden. De pastores overleggen met andere zorginstellingen met het landelijke steunpunt voor drugspastoraat in Nederland. Ze houden presentaties voor kerken en diaconieën. Het bestuur zorgt voor de randvoorwaarden en de grote lijnen en vooral het werven van de vele euro's om twee mensen te kunnen betalen. De beide betaalde pastores zijn Nelly Versteeg en Gerson Gilhuis.

Wat we in Zuidoost doen

We zijn een groep mensen van zeven voorgangers en vier gastvrouwen en één gastheer die samen wekelijks op vijftig zondagen in het jaar in het gebouw van het harddrugsteam, net naast de politiepost Flierbosdreef, een viering verzorgen.

Om half twee worden de broodjes gesmeerd en de koffie in kannen geschonken. Dan wordt de ruimte ingericht en mogen gebruikers binnenkomen. Van twee tot half drie is inloop.

Dan gaat eigenlijk de deur dicht en begint de viering. Lieder en zingen, paaskaars aansteken, bidden, voorbeden begeleidt met het aansteken van een waxinelichtje, het luisteren naar een bijbelverhaal en daarna discussie in plaats van eenrichtingsverkeer, zoals een preek. We sluiten af met een gezamenlijk Onze Vader en daarna de zegen. Dan volgt weer koffie en belegde broodjes die zo eerlijk mogelijk worden verdeeld.

Nelly is de enigste betaalde kracht in ons midden. De begeleiding is oecumenisch samengesteld. Ook Zuidoost organiseert jaarlijks een uitje met gebruikers en rond Kerst organiseert het Drugspastoraat een Kerstviering in de Nieuwe Stad met aansluitend een maaltijd in de hal voor onze gebruikers.

Nelly houdt op dinsdag deels spreekuur en bezoekt de gebruikers ruimte, het pension aan de Varikstraat, de ruimte van het Leger Des Heils in Echtenstein. Ook gebeurt het dat enkele vrijwilligers mensen bezoeken of met hen boodschappen doen.

Zuidoost maakt gewoon deel uit van het Drugspastoraat maar het is in Zuidoost iets anders georganiseerd dan in de binnenstad.

Wat kunt u doen?

De ander dat zijn wij. Behandel de gebruiker als mens. Noem hem liever geen junk maar gebruiker. Kom eens kijken, en als het wat voor u is kunt u meedoen.

Volgens rooster eens in de maand of anderhalve maand een zondagmiddag van 13.30 uur tot 16.00 uur.

Zou u bij een gebruiker af en toe op bezoek willen, laat het mij weten. Telefoon 695 4842.

Workshop 'Bijlmerkerken' De revival begint in de Bijlmer

Henk-Jan Gosseling

Onlangs verschenen cijfers van het Sociaal Cultureel Planbureau over de toekomst van de kerken in Nederland. Een van de conclusies was dat de protestantse kerk in Nederland over vijftien jaar een kleine minderheid zal zijn. Ook voor andere gevestigde kerken zag het er somber uit.

In de realiteit van Amsterdam Zuidoost doen deze cijfers vreemd aan. In dit stadsdeel groeit en bloeit de kerk. Op de markt staat een kraampje waarin hippe jonge mensen bijbels en gospel-cd's verkopen. Hier is God alom aanwezig, onder andere in de meer dan honderd migrantenkerken.

In een voetnoot van het SCP-onderzoek stond dan ook vermeld dat er ook nog vitale segmenten van de kerk zijn. Zoals de migrantenkerken. (En de evangelische kerken, maar die laat ik nu even buiten beschouwing). Zij zullen nog wel enige groei vertonen.

Wat is hun geheim? Het is niet alleen een heftig geloofsverlangen dat maakt dat de kerken vol zitten. Ook speelt een rol dat de kerk voor migranten een sociaal referentiekader biedt. En dat heb je als migrant hard nodig. De kerk zorgt voor een gemeenschap van mensen die eenzelfde achtergrond hebben, een gedeelde migratie-ervaring. Het houdt de herinnering aan het land van herkomst levend. Leden hebben vaak dezelfde dagelijkse zorgen. De kerken bieden praktische ondersteuning als het gaat om werk, woning, geld en medische zorg.

De zondagse eredienst duurt een paar uur, er is swingende muziek en een bevlogen preek. Aan het einde zit de collectezak bomvol. Maar ook op doordeweekse dagen gonst het van de activiteiten. Huiswerkbegeleiding, mannengroepen, vrouwengroepen, maatschappelijk werk. Maar ook muziekoctenden en fitnessstrainingen, en een cursus 'hoe zet je een eigen bedrijf op'. Bij veel activiteiten zijn alle buurtbewoners welkom, kerklid of niet. Deze kerken hebben niet alleen het geestelijk welzijn van hun leden, maar ook het materiële en fysieke welzijn van de hele wijk op het oog.

Tegen de achtergrond van maatschappelijke en kerkelijke ontwikkelingen zijn migrantenkerken interessant. Zij willen als kerk duidelijk zichtbaar zijn in de wijk. Dat willen de traditionele kerken ook steeds meer, nu de mensen niet meer vanzelf naar de kerk komen.

In de maatschappij biedt dit een tegenbeweging tegen de individualisering. In de Bijlmer lijkt het soms of iedereen elkaar kent.

De wet maatschappelijke ondersteuning (WMO) kent een grotere rol aan kerken en andere maatschappelijk organisaties toe. Ook daarin is het interessant te zien wat kerken allemaal betekenen in de samenleving. Het Kerkhuis organiseerde onlangs een bijeenkomst voor kerken en het stadsdeel, bedoeld om te zorgen dat beide partijen elkaar weten te vinden als het gaat om het werken aan een leefbare wijk. Enkele kerken zullen deze avond een sociaal project presenteren. Zo is een kerk bezig met een project om criminele jongeren weer op het rechte pad te brengen. Het project heet 'drop out ? - drop in!'. Een andere kerk wil via opvoedingstraining aan de ouders werken aan cultuurverschillen. Afrikaanse jongeren worden opgevoed met het advies om rustig te zijn en niet teveel te praten. Maar leraren willen juist dat ze hun zegje doen. Je moet zwijgen zeggen de ouders. Je moet praten zeggen de leraren. Dit is een cultuurverschil waardoor communicatieproblemen kunnen ontstaan.

Een actuele ontwikkeling dus, de presentie van kerken in de buurt waar migrantenkerken al zo druk mee zijn. Op Het Kerkhuis ervaren we het als verfrissend om met deze kerken samen te werken. Je zet zo de luiken van de 'witte' diaconie open, en maakt kennis met nieuwe doelgroepen en andere visies. En andere werkwijzen: waar wij vaak eindeloos vergaderen steken veel leden van kerken in de Bijlmer direct de handen uit de mouwen.

De toekomst van de kerk ligt hier. We willen erbij zijn en met deze kerken samenwerken. De kerk in de Bijlmer biedt een ander perspectief dan het perspectief van de cijfers van het Sociaal Cultureel Planbureau.

Zoals pastor Ricky zei: "De revival begint in de Bijlmer!" Misschien wel profetische woorden.

Ouderenkring

Ans Odinot

De afgelopen keer hadden wij ons 'jaarlijkse feestje' met Wim Hilderink. Als vanouds begon het met het maken van een bloemstukje. Dan is het toch weer verrassend als er aan het eind zeventien heel verschillende stukjes staan. Iedereen had er plezier in.

Na de pauze werd het 'pittig', zoals ons al door Wim voorspeld was. Tot onze verbazing kwamen er twee enorme bakken met rode pepertjes tevoorschijn.

Al rijgend en bindend werden er kransen, slingers en kerstversieringen geproduceerd. En er was zoveel over, dat er volop mee naar huis genomen kon worden. We hebben genoten!

De volgende keer is op **donderdag 23 november**. Dan brengen we een bezoek aan het Bijbels Museum, waar we kunnen genieten van etsen van Rembrandt.

Tussen tien uur en half elf verzamelen we bij het museum.

(Neem de metro van ± half tien naar CS en dan met lijn 1, 2 of 5 naar halte Spui. Het museum is op de Herengracht nummer 366.)

Andere gegadigden kunnen zich nog bij mij opgeven: telefoon 699 6046.

Neem alstublieft uw donateurskaart, stadspas met bon of Museumjaarkaart mee.

Een advies: neem een vergrootglas mee (als u dat bezit). Graag tot dan!

Onze organist gaat zangles geven

Henk Kroese

Wat is dit nu voor onzin, zult u zich afvragen. Een organist hoort op de orgelbank te zitten en de eredienst te begeleiden. Meestal doet Gijs Boelen (één van onze twee regelmatig spelende organisten) dit ook, maar er is nu iets bijzonders aan de hand.

In het kader van zijn studie kerkmuziek moet hij een project doen in de vorm van een gemeentezangavond. Deze avond zal worden gehouden op **vrijdag 17 november vanaf acht uur** in de grote kerkzaal. Hij zal op die avond met ons allen verschillende liederen instuderen rondom het thema 'de Doop'. Veelal Liedboek liederen maar uit verschillende periodes en die gezongen worden door verschillende christelijke stromingen.

Voorafgaand aan elk gezongen lied wordt door hem uitleg gegeven over de inhoud van de tekst, de melodieën en de dooprituelen bij verschillende christelijke groeperingen. (uit de vroegchristelijke tijd, reformatorische liederen, een 20^e eeuw lied en een doopsgezind lied)

Matthias Havinga zal de liederen op het orgel begeleiden terwijl orgelbewerkingen van twee van de gezongen liederen als muzikale intermezzi gespeeld zullen worden door Gijs.

De kerkenraad heeft deze muziekavond goedgekeurd en onze dominees en de docent van Gijs zijn aanwezig.

Lijkt het u niet leuk om dit mee te maken? Na afloop is er nog koffie en thee en napraten natuurlijk over deze bijzondere zangavond. Komt allen; hoe meer zielen, hoe meer (zang)vreugd.

De maandag eetgroep

ds. Arjan van Lagen

De 'maandag eetgroep' bestaat al meer dan twintig jaar.

Vanaf een uur of half zes druppelen mensen binnen, terwijl in de keuken weer anderen druk in de weer zijn een sobere doch voedzame maaltijd te bereiden.

De groeiende groep eters verzamelen zich in de hal en men drinkt koffie of thee en wisselt nieuwtjes uit.

Om ongeveer kwart over zes worden allen verwacht in de zaal waar de tafel voor zo'n veertien, soms meer, soms minder mensen gedekt is. De tafel ziet er altijd feestelijk uit. Een ieder zoekt een plaats. Vreemd maar waar, de meesten hebben min of meer een vaste plaats aan tafel, maar als dat eens een keer anders is, is er ook niets aan de hand.

Na een welkom en een dankgebed wordt er gegeten. En natuurlijk ook gepraat. Samen de maaltijd gebruiken schept een band. Grapjes worden gemaakt, soms moet iemand gemaand worden een beetje door te eten, want we zijn natuurlijk gekomen voor de maaltijd. Na een toetje sluiten we de maaltijd om ongeveer kwart over zeven af met een lied.

De bus komt op tafel, want ook deze maaltijd kost geld, namelijk twee euro per persoon. Dat is eigenlijk geen geld als je ziet wat je er voor krijgt.

Dit stukje is niet alleen geschreven om u eventueel uit te nodigen om eens een keer te komen mee-eten - u bent van harte welkom zonder opgave vooraf - maar we komen met name koks of kokkinnen te kort. Nu komt het erop neer dat een paar mensen de voorbereiding van de maaltijd op zich nemen, maar dat aantal zou wel mogen worden uitgebreid.

Daarom vanaf deze plaats een dringende oproep aan mensen die het leuk vinden om mee te werken aan dit deel van het kerkenwerk. Wie zich aangesproken voelt, kan nadere informatie krijgen bij Tineke Stam of bij Arjan van Lagen.

Wij wachten op u!

De verkiezingen komen eraan!

Henk Kroese

Kijkt u ook uit naar 22 november aanstaande zodat u kunt meewerken aan een nieuw beleid in Nederland? Of bent u toch tevreden met het zittende kabinet en parlement, die onder andere "normen en waarden" in hun vaandel hebben?

Of bent u toch niet tevreden over het beleid op het gebied van armoedebestrijding, asielbeleid, immigratie, onderwijs, volksgezondheid, veiligheid, enzovoorts?

Dan is hier uw kans om nu eens goed uw hart te luchten en wel tijdens onze volgende bijeenkomst in het Politiek Café op maandagavond 6 november vanaf acht uur in De Nieuwe Stad. Het is niet de bedoeling dat wij partijpolitiek gaan bedrijven maar dat we het beleid van deze regering en

volksvertegenwoordiging afwegen tegen onze christelijke achtergrond. We doen dit ook altijd met andere (buitenlandse) politieke onderwerpen die op ons bordje komen te liggen. Het is alweer de tweede bijeenkomst in het tweede seizoen van het Politiek Café, waarin we bovenvermelde onderwerpen gaan bespreken, maar we missen de 30+ en 40+ leden van onze gemeente! We dagen u uit ook eens het Politiek Café te bezoeken en weten zeker dat u na twee uur discussiëren voldaan ons kerkcentrum verlaat. We beginnen om acht uur en pauzeren om negen uur waarna we uiterlijk om tien uur afsluiten. Komt u ook?

Kinderpagina

*Hoi allemaal,
Zijn alle warme jassen en sjalen weer uit de kast gehaald? Het weer wordt slechter en nog een paar weken, dan begint de adventsperiode. Om alvast in de stemming te komen voor de kerst heb ik een kerstliedje van Kinderen voor Kinderen gekozen. Ik heb alleen een paar woorden vergeten. Kan jij de juiste woorden op de juiste plaats zetten? Verder een kleurplaat en natuurlijk een verhaal van de meiden, die ook helemaal met advent en kerst bezig zijn.
Groetjes,
Margje van der Veen*

De meester pakte de stapel rapporten van zijn bureau. Renate had de stapel na de pauze zien liggen en had bijna nergens anders meer aan kunnen denken. Ze hoopte zo dat ze een voldoende voor aardrijkskunde en rekenen had. Als haar rapport goed was, zou ze met de meiden vrijdag naar de bioscoop mogen.

"Denk eraan. Ik wil de rapporten uiterlijk maandag getekend terug. Door een van je ouders, en niet door je grote zus," zei de meester streng, maar Renate zag dat hij Jacki een knipoog gaf. Jacki werd rood. Renate en Nienke grinnikten. Jacki had bij het vorige rapport haar zus Linda omgekocht om haar niet zo heel goede rapport te laten tekenen. "Dat heeft 'ie toch niet door," had ze gezegd. Dus wel. Met bonzend hart nam Renate haar rapport aan. Voorzichtig deed ze het boekje open. "Yes", juichte ze zachtjes. Een 6 voor rekenen en een 6,5 voor aardrijkskunde. "Goed gedaan, meissie," zei de meester gemeend. Ze keek naar Jacki en Nienke, die ook blij leken te zijn met hun rapport.

"Willen jullie de rapporten even wegdoen? Ik wil het met jullie hebben over het jaarlijkse kerstfeest. Dit mogen wij organiseren. Heeft iemand een idee?"

De hele klas reageerde enthousiast en iedereen praatte door elkaar. De meest idiote ideeën kwamen boven drijven. Van een soort van Kerst Idols tot het opvoeren van een rapversie van het kerstverhaal. Jacki boog naar haar toe en fluisterde: "Dat wil ik zien. Een rappende hoogzwangere Maria. Als je zwanger bent heb je wel wat anders aan je hoofd." Renate lachte. De voorbereiding voor het kerstfeest was, na het op schoolkamp gaan, de leukste periode op school. De meester maande de klas tot stilte en zei dat ze alle ideeën schriftelijk bij hem konden indienen en dat ze dan democratisch zouden stemmen over wat ze zouden doen. Nienke stak haar vinger op.

"Meester, misschien kunnen we met het kerstfeest iets doen voor een goed doel. Als we iets opvoeren kunnen we geld vragen en dan kunnen we anderen helpen."

Renate was verbaasd. Nienke was in de klas over het algemeen heel verlegen, ze durfde bijna nooit iets te vragen als de hele klas op haar lette.

"Goed idee, Nienke. Wat voor goed doel had je in gedachten?"

"Misschien kunnen we geld ophalen voor illegale kinderen die in de cel zitten."

De klas begon spontaan te klappen en Nienke werd rood. Renate was erg trots op haar vriendin. De meester zei dat hij ging uitzoeken wat de mogelijkheden waren. Toen ging de bel. Nog een dag school en dan zouden ze naar de film gaan.

Vrijdagavond zeven uur stonden Jacki en Nienke voor de bioscoop te wachten. Waar bleef Renate toch? De film begon om half acht en ze moesten nog kaartjes kopen.

"Kijk daar is ze," riep Jacki.

"Ik zie niets."

"Ze zit achter op de fiets bij Johan. Je weet wel, die jongen die bij haar in huis woont."

Nienke had Johan nog nooit ontmoet. Maar ze had wel de verhalen over hem gehoord. Hij was de vriend van Renate's broer. Renate had een hekel aan hem gehad, maar de laatste tijd ging het beter. De twee naderde de bioscoop en Renate stapte af.

"Sorry, meiden. Had een leuke band. Gelukkig kwam ik Johan tegen, die zo vriendelijk was om mij een lift te geven. Johan dit is Nienke. Nienke dit is Johan. Bedankt voor de lift, maar we moeten opschieten," sprak Renate gejaagd.

Ze pakte de meiden bij haar hand en sleurde ze bijna de bioscoop in. Johan stond er wat verbouwereerd bij. Die Nienke kwam hem bekend voor. Hij wist zeker dat hij haar eerder had gezien. Maar waar?

Wordt vervolgd.

De kerstezel

't Gebeurde op twaalf december.
We waren aan het..... en ik was al klaar.
Dat de meester zei: 'Leg de..... maar neer.
Wij mogen het kerstspel spelen dit jaar'.
Toen ging hij de..... verdelen.
Als eerste koos hij Marjolein
en toen zij Maria mocht spelen
hoopte ik dat ik..... mocht zijn.

Jozef, pennen, rekenen, rollen

Maar natuurlijk werd Peter weer Jozef.
En Ruben en Kees en Martijn,
die werden als derde gekozen.
Die mochten de..... zijn.
Dan maar een.....
Dan sta ik wel wat achteraan,
maar dan schuif ik..... steeds verder,
tot ik naast Marjolein kom te staan.
Maar ook herder mocht ik niet spelen.
En Paul en Yvonne, die werden de os.
De rol die ik kreeg moest ik delen.
Ik moest de ezel zijn samen met Jos.

Koningen, herder, naar voren

Refrein:
Hij, hij moet dit jaar de ezel zijn.
Ik moet de ezel zijn.
Hij, hij moet dit jaar de ezel zijn.
Ik moet de ezel zijn.
Toen ik het hoorde ging ik door de grond.
En ik ben niet eens de voorkant.
Nee, hij is de kont.

En toen is hetbegonnen .
Met z'n allen alleen tegen mij.
Steeds werden erverzonnen,
met telkens die stomme ezel erbij
Hé wat kost dat nourijden?
Of ezeltje prik, hup een..... in je rug.
Zeg hou jij je hoeven es bij je!
En metstond ik opeens in de ezelsbrug!
En de meester zei soms: 'Ja nou weet ik het wel
hou eens op met dat eeuwige ezegelklier'.
Maar ze pakten me terug direct na de bel
en riepen in het speekwartier.

ezeltje, grapjes, gym, pesten

Refrein

Een dag voor we op moesten treden
kwam Jos niet op....., hij had zogenaamd griep.
Maar 't was enkel alleen om de reden,
dat ie als voor..... schut met me liep
In mijn eentje speel ik geen ezel!
Riep ik, maar toen zei.....:
'Laat een ander..... maar wezen
Ik wil samen met hem de ezel wel zijn'.
Pas langzaam drong het tot me door
En de hele klas zong in koor.

Maria, voorkant, Marjolein, school

Hij, hij mag dit jaar de ezel zijn
Ik mag de ezel zijn
Hij, hij mag dit jaar de ezel zijn
Ik mag de ezel zijn
Toen ik het hoorde ging ik uit mijn dak
Hij mag met Marjolein
Ik mag met Marjolein
Hij mag lekker met Marjolein
Samen in één pak

Werkgroep Vrijwilligerszorg

Jaap Koolstra

Als de werkgroep vrijwilligerszorg een visitekaartje had, zou daar de volgende taakomschrijving op kunnen staan:

Motiveren en begeleiden van en aanspreekpunt zijn voor vrijwilligers en commissies: een schakel tussen de kerkelijke organisatie en de vrijwilligers

Is zo'n werkgroep nodig? De kerkenraad meent van wel. Onze gemeente telt meer dan 100 vrijwilligers, die zich vaak voor meerdere taken inzetten. Dat gaat meestal heel goed. Het instellen van de werkgroep is dan ook niet ingegeven door ontevredenheid met de bestaande situatie. De kerkenraad wil *juist* laten merken dat zij serieus met de vrijwilligers wil omgaan.

In de eerste periode heeft de werkgroep zoveel mogelijk in kaart gebracht hoe de verschillende werkgroepen en commissies te werk gaan en of de vrijwilligers in die groepen op de juiste plaats actief zijn. De gaventest was een nuttig hulpmiddel.

Vervolgens zijn er veel persoonlijke gesprekken geweest met vrijwilligers. Hoewel wij veel mensen hebben gesproken, weten we dat nog lang niet iedereen aan de beurt is geweest. De interviews gaan dan ook gewoon door.

Als u nog niet aan de beurt bent geweest, kunt u te zijner tijd een uitnodiging verwachten. Wij stellen het ook zeer op prijs als u contact met een van ons opneemt. Als u ons deelgenoot wil maken van uw ervaringen en uw mening en ons dat meldt, dan wordt een afspraak meteen gemaakt. Tijdens zo'n persoonlijk onderhoud proberen we onder andere vast te stellen of u met uw gaven en talenten op de juiste plaats werkzaam bent, of u behoefte hebt aan meer toerusting of contact met andere groepen, en of er zaken zijn die u mist in de gemeente.

Bij de groepsgesprekken en bij de persoonlijke interviews bleek dat men het prettig vond om eens rustig over het werk te kunnen praten. Groepen die regelmatig vergaderen hebben meestal een volle agenda en komen dan niet toe aan rustig evalueren van hun werkzaamheden en dat geldt natuurlijk helemaal voor groepen waar regelmatig vergaderen geen gewoonte is.

De werkgroep vrijwilligerszorg heeft daarom een programma samengesteld voor iedereen die het prettig vindt om met collega's van gedachten te wisselen over alle aspecten van het werk. Het belangrijkste onderdeel is het inventariseren of aan alle voorwaarden voor een optimaal werkende commissie is voldaan:

- klopt de bemensing, zit iedereen met de juiste talenten op de juiste plaats, zijn er vacatures,
- is er steun/waardering van de gemeente,
- is er voldoende steun/waardering van de kerkenraad,
- is er voldoende materiaal om ingewerkt te worden,
- is er behoefte aan meer samenwerking met een andere groep,
- andere vragen/opmerkingen.

In het begin van dit artikel hebt u kunnen lezen wat de werkgroep vrijwilligerszorg op haar visitekaartje zou kunnen schrijven. Wij gebruiken deze omschrijving binnenkort voor onze werkgroep als de nieuwe gemeentegids uitkomt. Ook voor kerkenraad en moderamen is een korte, krachtige taakomschrijving geformuleerd. Samen met de werkgroep vrijwilligerszorg kan voor elke werkgroep/commissie zo'n taakomschrijving worden geformuleerd en aan een toekomstige versie van de gemeentegids worden toegevoegd.

Wij hebben ervaren dat het voor alle groepen nuttig en inspirerend kan zijn om tijd vrij te maken om met elkaar over het reilen en zeilen van het werk en de persoonlijke ervaringen te spreken. Wij zijn u graag van dienst om zo'n avond te organiseren. Als u meer wilt weten of ons wilt uitnodigen om een avond te organiseren kunt u contact opnemen met een van de leden van onze werkgroep: Irma Blits (t/m 31 december 2006), Marga Blom, Marja Engelage (vanaf 1 januari 2007), Jaap Koolstra.

Religieuze beleving

Annie Vis

In onze bijeenkomst die in de eerste week van oktober plaats vond was het onderwerp Schoonheid. Schoonheid met in het verlengde daarvan een uitspraak van de vorige paus: Eindige schoonheid weerspiegelt eeuwige schoonheid.

Schoonheid is niet alleen een kwestie van zelf kijken, maar ook een kwestie van openheid voor wat zich laat zien, schrijft Jan Greven in zijn column in *Trouw*. Dat artikel was het uitgangspunt voor ons gesprek.

Het woord *argeloos* speelt daarin een rol: "Ik pluk chrysanten bij de haag in het Oosten. Op dat moment zie ik, *argeloos*, de berg in het Zuiden" (een citaat uit een Chinees gedicht).

Het is de berg Lu, een van de mooiste bergen van China, die zich zelden laat zien, omdat hij de meeste tijd in wolken is gehuld. De hoofdpersoon in het gedicht was er niet op uit om de berg te zien - waarom zou jou zo'n toevalstreffer overkomen? - hij wilde de mooie chrysanten plukken. Toch gebeurde het: "als een genade onverwacht en ongezoekt" (Greven).

Wij vertelden elkaar over zulke momenten in ons leven, een moment dat Greven vergelijkt met soms, ineens iets van een blik op God die zich net als een berg meestal in de wolken hult, maar onverwacht een glimp van zich laat zien.

Het gedicht van Guido Gezelle dat hier naadloos bij aansloot werd gelezen: In speculo (in aanschouwing).

In speculo

*Hoe kan dat zijn,
o Schepper van hierboven,
dat ik U maar
en zie als in een glans;
als in een glas,
te zelden onbestoven
van doom en stof:
en nooit geheel en gans?*

*Zo Gij bestaat,
 en God zijt, moet het wezen,
 dat ik U zie;
 dat, zonder doek, entwaar,
 ik schouwen kan,
 en, schouwende, in 't nadezen,
 van bij U zie
 en eeuwig op U staar!*

*Hoe kan dat zijn:
 om niet en is gegeven,
 uit uwe hand,
 het leefvermogen, dat
 mij zuchten doet,
 en zoeken, naar een leven,
 dat alle goed,
 in 't zien van U, bevat!*

We hebben naar muziek geluisterd van onder andere Monteverdi, waarin de schoonheid van Maria werd bezongen en een lied van aanbidding: *Adoro Tee*, gezongen door kloosterlingen.

Soms kan godsdienst tegen godsdienst zijn, zegt Greven. Bijvoorbeeld als een godsdienst alleen de geslotenheid van vastgestelde teksten kent en niet de openheid voor nieuwe ervaringen van schoonheid. Of andersgezegd: schoonheid tegen lelijkheid: de schoonheid van gebed en meditatie van de zeven monniken in het klooster en de lelijkheid van fundamentalistische groepen die hen vermoordden in de oorlog die in de jaren negentig in Algerije woedde.

Deze monniken, die gezien kunnen worden als zinnebeelden van openheid voor schoonheid, stierven liever dan hun zoektocht naar God op te geven.

Opbrengsten uitgangscollectes

René Meijer

27 augustus	Kerkmuziek	€ 100,69*
3 september	Kerkinactie/Werelddiaconaat (strijd tegen AIDS in Zuid-Afrika)	€ 114,62*
10 september	Kerkinactie/Werelddiaconaat (Koptisch-Orthodoxe Kerk in Egypte)	€ 143,90**
17 september	Plaatselijk Jeugd- en Jongerenwerk	€ 91,66
24 september	Vredeswerk	€ 182,77***
1 oktober	Kerk en Israel	€ 100,27
8 oktober	Kerkinactie/Werelddiaconaat (Koptisch-Orthodoxe Kerk in Egypte)	€ 84,30
15 oktober	Kerkinactie/Werelddiaconaat (burgeroorlog in Colombia)	€ 128,47
22 oktober	Giftenfonds van de Protestantse Gemeente te Bijlmermeer	€ 85,06

* Deze collecte is gehouden in (na) een dienst die we samen met de ELG hebben gehouden, dit betekent zoals gewoonlijk dat van het genoemde bedrag 2/3 door onze eigen diaconie of kerkrentmeesters wordt besteed of overgemaakt en 1/3 door de Lutheranen.

** Deze collecte is gehouden in (na) een dienst die we samen met de PERKI hebben gehouden, wat dat betekent voor de verdeling is mij helaas niet bekend.

*** Deze collecte is gehouden in (na) een dienst die we samen met de RK Parochie hebben gehouden, dit betekent dat van het genoemde bedrag 1/2 door onze eigen diaconie of kerkrentmeesters wordt besteed of overgemaakt en 1/2 door de Katholieken.

NIEUWS VAN BUITEN DE GEMEENTE

Inloopmiddag in het Kerkcentrum de Drie Stromen

Wij nodigen u van harte uit op onze "inloopmiddag" in Kerkcentrum de Drie Stromen op **donderdag 2 november**.

Vanaf die datum gaan wij van start met onze "inloopmiddag op donderdag".

Iedereen die het gezellig vindt om een kopje koffie of thee te drinken of een praatje met elkaar te maken is dan van harte welkom. Hier zal altijd een luisterend oor aanwezig zijn. Ook is er gelegenheid voor het spelen van een spelletje sjoelen, schaken, dammen of gewoon rustig even wat lezen.

Plaats: Driestromenkerk, Renswoudestraat 75 (tegenover de Boni)

Tijd: Elke donderdagmiddag van 13.00 uur tot 15.30 uur

Informatie:

Noortje de Boer 697 5640, Jos de Boer 696 9805,

Henk-Jan Gosseling 06-20879226

Wij zijn nog op zoek naar vrijwilligers.

Ik ga naar de kerk!

Sjaak Teuwissen,
De Schinkel

Zit jij op zondagmorgen in een kerk? Of ga je regelmatig naar een gesprekskring? Of ben je op een andere manier bij de kerk betrokken?

Waarom? Waarom slaap jij niet uit op zondagmorgen? Waarom besteed jij een deel van je tijd aan een eeuwenoud instituut dat de meeste jonge mensen al lang vaarwel hebben gezegd, of waarmee ze zelfs nog nooit hebben kennisgemaakt?

Daarvoor heb je vast redenen. Goede redenen waarschijnlijk.

Op woensdag 25 oktober organiseren de Schinkel-Jeugdwerk en het studentenpastoraat een avond waarop kerkelijk betrokken jonge mensen (ca. 18-35) over deze vragen met elkaar in gesprek gaan. Er is ook ruimte om kritische noten te kraken: wat kan er beter, wat mis je, wat zou je liever anders zien?

De uitkomst van deze avond dient ook als bijdrage aan het proces van stedelijke kerkvernieuwing van de Protestantse Kerk Amsterdam.

Wie zin heeft in een avondje praten over de kerk en misschien zelfs een visie heeft op de toekomst van de kerk in Amsterdam is van harte welkom. De avond begint met een maaltijd.

Tijd: 25 oktober 18.00- 21.00 uur. Plaats: VE90, gebouw studentenpastoraat aan de Van Eeghenstraat 90, Kosten: € 3. Opgave en informatie: Sjaak Teuwissen, jeugdwerkadviseur. De Schinkel, bureau voor training en advies Protestantse Kerk Amsterdam
1e Schinkelstraat 2, 1075 TX Amsterdam, telefoon 664 9063, www.deschinkel.nl

Kunstmarkt

Marja Keijzer

Nog even en dan is het 18 november, tijd voor de tiende KUNSTMARKT in de Drie Stromen! Een feestelijke KUNSTMARKT dit keer met extra aandacht voor KUNST voor en door kinderen. Er is een kleurplaten wedstrijd en in de Geinzaal kunnen de kinderen zelf aan de slag.

Voor hun ouders is er weer van alles op KUNSTgebied te bekijken én te kopen, zoals: schilderijen in allerlei technieken, keramiek, kerstdecoraties, sieraden, kaarten, poppenhuisminiaturen en nog veel meer.

Er is een loterij met mooie prijzen, beschikbaar gesteld door de winkeliers van Reigersbos.

Ook zijn er soep en broodjes verkrijgbaar of gewoon een lekker kopje koffie.

Kom ook naar deze gezellige dag tussen 10.30 en 15.30 uur op zaterdag 18 november.

We hopen op een goede opbrengst!

Zou u mee willen helpen om samen met ons deze dag tot een succes te maken? Daar zijn wij erg blij mee, want zonder steun van vrijwilligers lukt het niet.

U kunt zich opgeven op zondag 5 of 12 november of bij één van de commissieleden:

Henny Konings (6970394), Jenny Kruyer (6974884),

Jenneke van Veelen (6969899) of Marja Keijzer (6979043)

Tot ziens op de KUNSTMARKT!

Oecumenische Ontmoetingen

Het initiatief 'Oecumenische Ontmoetingen Rotterdam' stelt zich ten doel: "het geloofsgoed van de verschillende groepen bij een groter publiek onder de aandacht brengen; het kweken van een oecumenische instelling bij de Christenen en het bevorderen van een verzoening tussen de christenen." Door de diverse activiteiten leren de deelnemers elkaars geloofsbeleving kennen en hebben zij de mogelijkheid de eigen geloofstraditie te verdiepen of te verbreden. De contacten betreffen zowel katholieke als protestantse alsook orthodoxe christenen.

In de afgelopen jaren zijn series studie- en gespreksavonden gehouden over o.m. de spiritualiteit van het christelijke Oosten en de symboliek in de orthodoxe kerken, de Heilige Eucharistie en het Heilig Avondmaal, Ambt en Sacrament, over de joodse wortels van de christelijke eredienst, over de Messiasverwachting bij joden en christenen en over hedendaagse vormen van spiritualiteit. Rooms katholieke en orthodoxe priesters, predikanten en rabbijnen en hoogleraren verleenden hun medewerking.

Daarnaast gaf de stichting steun bij de organisatie van oecumenische diensten en werden tal van excursies georganiseerd naar kerken en kloosters, waaronder steeds terugkerend, de Benedictijnerabdij van Chevetogne (een klooster met de Latijnse en de Byzantijnse ritus) en de oecumenische kloostergemeenschap van Taizé.

In samenwerking met ervaren reisorganisaties zijn reizen georganiseerd naar onder meer Israël, Palestina, Rusland, Ierland, Ethiopië, Parijs, Rome, Turkije, Libanon.

Stichting Oecumenische Ontmoetingen te Rotterdam.

Prinses Margrietlaan 19a

3051 AN Rotterdam.

mail@oecumont.nl

www.oecumont.nl

LEZERS SCHRIJVEN

Hoeren en schandknappen

Frank Odinot

Het was weer eens raak.

In deze tijden van religieuze onzekerheid en kerkleegloop is er een toenemend aantal kerken of geloofsgemeenschappen dat naar fundamentalisme neigt.

Zo kregen wij twee overigens allerliefste dames aan de deur die ons een 'wereldwijde boodschap' kwamen brengen in de vorm van een kleurig drukwerkje.

"Het einde van valse religie is nabij!" staat er in dreigend zwarte letters op een ondergrond met een foto van een enorme bliksemontlading.

Met de eerste van de drie stellingen die vertellen wat 'valse religie' is, kan ik het wel eens zijn:

"Valse religie mengt zich in oorlog en politiek," met als voorbeeld: "Blaas ze allemaal op in de naam van de Heer... Maar Jezus zegt: Blijf uw vijanden liefhebben."

De tweede stelling, over valse leerstellingen, is al wat minder duidelijk.

Maar de derde stelling 'schiet mij echt in het verkeerde keelgat'.

"Valse religie staat tolerant tegenover immorele seks."

En dan worden homoseksuelen op één hoop gegooid met kindermisbruikers. "Maar wat leert de bijbel? *Wordt niet misleid. Noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch mannen die er voor tegennatuurlijke doeleinden op na worden gehouden, noch mannen die bij mannen liggen...*" (1Korinthiërs 6 : 9, 10)

Er wordt gesuggereerd dat homoseksualiteit gelijkstaat aan immorele seks.

In de NBV staat het zo: "Vergis u niet. Ontuchtplegers noch afgodendienaars, overspeligen, schandknapen noch knapenschenders, ... zullen deel hebben aan het koninkrijk van God."

Hier wordt gesproken over jongens die hun lichaam verkopen en over mensen die daar misbruik van maken. Ik heb het van nabij gezien en het is zoals in het boek Jona wordt gezegd: "want het kwaad dat ze daar doen is ten hemel schreiend." (Jona 1 : 2)

Mensen die aan niets anders kunnen denken dan aan seks en anderen daarvoor misbruiken staan veraf van het koninkrijk van God, lijkt me. Dat heeft weinig met homoseksualiteit op zich te maken. Jezus stond aan de kant van de verstotenen in de maatschappij. Hij bemoeide zich met hoeren en tollenaars.

Homoseksuelen waren in die tijd nog niet 'uit de kast' gekomen. Anders had Jezus zich wel om hen bekommerd.

Ook hetero's doen soms smerige en mensonterende dingen. Net als seksverslaafde homo's.

Er is helaas veel onrecht in deze wereld. Maar een religie moet geen groepen verketteren omdat leden van die groep kwade dingen doen.

Is niet ieder mens geschapen naar Gods beeld? Laten mensen dan van mensen houden. En niet eerst kijken of diegene wel het juiste labeltje heeft.

Jezus zegt: "Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben." (Joh 13:34)

VAN DE REDACTIE

Deadlines *Opnieuw*

Dec. 2006 / januari 2007	19 november
Februari	21 januari
Maart	18 februari
April	18 maart
Mei	22 april
Juni	20 mei
Juli / aug.	24 juni
September	19 augustus
Oktober	23 september
November	21 oktober
Dec. 2007 / jan. 2008	18 november